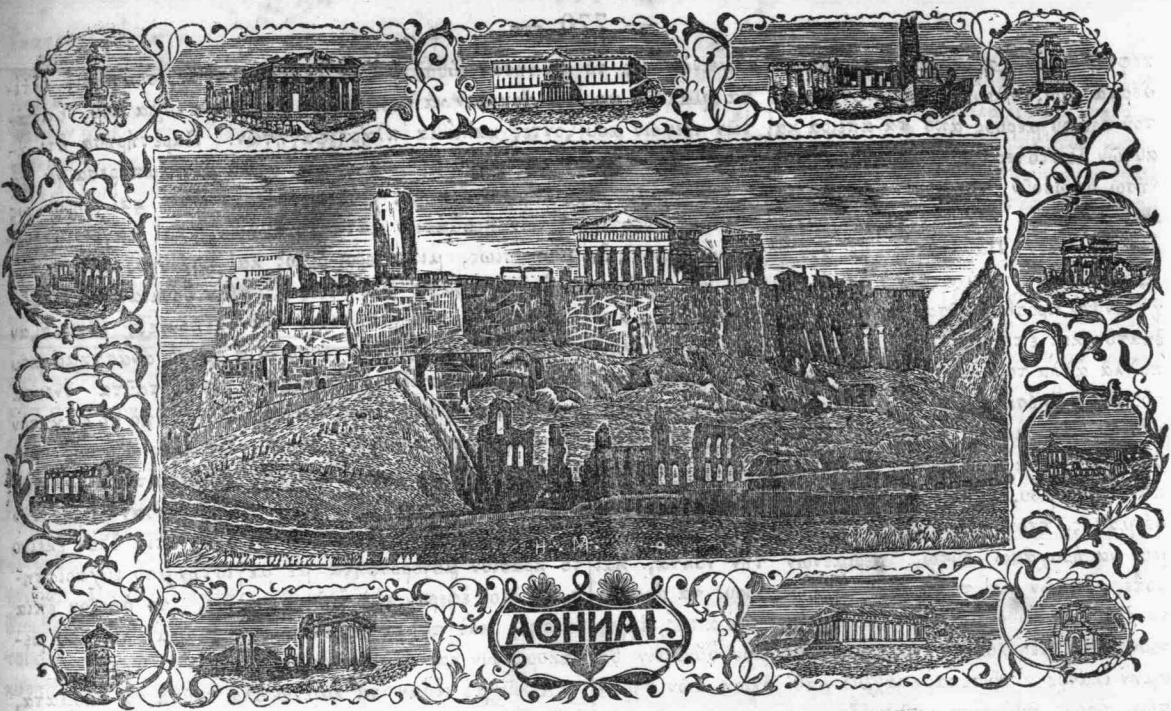

Η ΕΥΤΕΡΗ,

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Φυλλ. 57.

Τόμος Γ'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1850.

ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΗΜΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΤΟΥ

ΓΚΙΟΥΛΔΙΒΕΡ,

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΟΚΤΩΡΟΣ ΣΟΥΪΦΤ,

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΕΡΑ.

... Τέλος πάντων οί πόδες μου επάτησαν την ξηράν. Επεριπάτησα χίλια περίπου βήματα, και ούτε οικίαν είδα, ούτε ἔχνος παρουσίας ἀνθρώπων. Ὁ κόπος, ὁ καύσων και τὸ ῥακίον τὸ ὁποῖον εἶχα πιεῖ πρὶν βρῆθῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἔφεραν εἰς τὰ βλέφαρά μου τὸν ὕπνον· ἔπεσα λοιπὸν εἰς τὰ χόρτα, τὰ ὁποῖα ἦσαν λεπτότατα, και ἐκοιμήθην ὕπνον βαθύν, διηρκέσαντα ἐννέα περίπου ὥρας. Ὅταν ἐξύπνησα, ἐπάσχισα νὰ σκεφθῶ και δὲν ἠμπούρεσα. Εἶχα πλαγιάσει τ' ἀνάσκελα· εὐρέθησαν λοιπὸν οἱ βραχίονες και τὰ σκέλη μου κολλημένα εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὰ δύο μέρη, καθὼς και αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου. Στρέψας ὅπως ἠδυνήθην τὴν κεφαλὴν, είδα ὅτι ἤμην δεμένος με δεσμὰ λεπτότατα. Ἦκουα ὁλόγυρά μου ἤχόν τινα συγκεχυμένον

και ἄγνωστον ἀλλὰ τίποτε δὲν ἠδυνάμην νὰ ἰδῶ εἰμὴ τὸν ἥλιον, τοῦ ὁποῖου ἡ λάμψις ἐθάμβωνε τοὺς ὀφθαλμούς μου, και ἡ θερμότης ἤρχιζε νὰ φλογίζῃ τὸ σῶμά μου. Αἰφνης ἠσθάνθην τι κινούμενον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μου σκέλους, και τὸ πρᾶγμα τοῦτο, προχωροῦν εἰς τὸ στήθος μου, ἀνέβη σχεδὸν μέχρι τοῦ πώγωνός μου. Πόσον ἐξεπλάγην ὅταν είδα ἀνθρωπίσκον, ἐξ δακτύλων ἀναστήματος τὸ πολὺ, φέροντα τόξον και βέλος εἰς τὰς χεῖρας, και εἰς τὸν ὦμον φάετραν! και συγκρόνως είδα τεσσαράκοντα περίπου ὁμοία ὄντα. ἤρχισα λοιπὸν νὰ κραυγάζω δυνατὰ, και τότε τὰ ζωῦρια ἐκεῖνα ἔφυγαν τρομάζοντα· ἔμαθα δὲ μετὰ ταῦτα ὅτι πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐπληρώθησαν καιρίως ὅταν ἐπήδησαν ἀπληγισμένα ἀπὸ τὸ σῶμά μου εἰς τὴν γῆν. Μολαταῦτα, ἐπανήλθην μετ' ὀλίγον, και ἐν ἐξ αὐτῶν, τολμήσαν νὰ ἔλθῃ τόσο πλησίον ὥστε νὰ ἰδῇ τὸ πρόσωπόν μου, ὕψωσε τὰς χεῖρας και τοὺς ὀφθαλμούς του μαζόν, και με φωνὴν ὀξεῖαν, ἀλλὰ διακεκριμένην, ἀνέκραξε· *Χεκιράχ Δερκιούλ*. Τὰ λοιπὰ ἐπανελάβαν πολλὰκις τὰς αὐτὰς λέξεις, ἀλλὰ τότε δὲν ἐνόησα τίποτε. Ἡ ἀπορία μου, ἡ ταραχὴ μου, ὁ φόβος μου ἀκόμη, ἦσαν ὅτι θὰ ἠσθάνετο και ὁ ἀναγνώστης ἀν εὐρίσκετο εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Τέλος πάντων, διὰ πολλῶν ἀγῶνων νύτυχον νὰ κόψω τὰ δεσμὰ τοῦ δεξιῦ μου βραχίονος, και, διὰ τιναγμοῦ σφοδροῦ τῆς

κεφαλῆς μου, προξενήσαντος πόνον ἀλγεινὸν εἰς τὸ δέρμα μου, ἡλευθέρωσα ἐπίσης καὶ τὰ μαλλία μου τοῦ δεξιοῦ μέρους ἀπὸ τὰ ἄπειρα καὶ τῶν τριχῶν μου αὐτῶν λεπτότερα σχοινία των, ὥστε ἡδυνάμην νὰ κινήσω ὡπωςοῦν τὴν κεφαλὴν. Τότε τὰ ἀνθρωπόμορφα ἐκεῖνα ζωῦφια ἤρχισαν νὰ φεύγουν ἐκπέμποντα ὀξυτέρως κραυγὰς. Παύσαντος δὲ τοῦ θορύβου, ἤκουσα ἐν ἐξ αὐτῶν λέγον δυνατὰ· *Τολγὼ Φωγάκ*· καὶ ἀμέσως ἡσθάνθην προσβληθεῖσαν τὴν ἀριστερὰν χεῖρά μου ἀπὸ ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα βέλη, κεντήσαντά με ὡς βελόναι· πολλὰ ἄλλα τοξεύματα ἠκολούθησαν τὸ πρῶτον τοῦτο, καὶ ἐγὼ ἐσκέπαζα τὸ πρόσωπόν μου με τὴν δεξιάν χεῖρα, ἣτις μόνη, μετὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἦτον ἐκτεθειμένη εἰς τὰ κεντήματα τῶν βελῶν, διότι τὸ λοιπὸν σῶμά μου, καλυπτόμενον ἀπὸ ἔνδυμα βουβαλίνου δέρματος, ἦτον ἀδιαπέραστον. Ἐνόμισα τότε φρόνιμον νὰ ἡσυχάσω οὕτω, περιμένων τὴν νύκτα, καὶ τότε, κόπτων καὶ τοῦ ἀριστεροῦ μου μέρους τὰ δασμά, νὰ ἐλευθερωθῶ ὀλοτελῶς· ἐλευθερωθεὶς δὲ ἄπαξ, ἐφρόνουν ὅτι με μόνην τὴν σωματικὴν μου δύναμιν θὰ ἤμην ἱκανὸς ν' ἀντιπαραταχθῶ καθ' ὅλων τῶν στρατῶν, ὅσους ἡδύναντο νὰ κινήσουν οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἐκείνης, ἂν, ὡς ὑπέθετα, ἦσαν ὅλοι τοῦ αὐτοῦ ἀναστήματος. Πλὴν ἄλλη ἦτον ἡ περὶ ἐμοῦ ἀπόφασις τῆς τύχης.

Ὅταν οἱ μικρὰνθρωποι ἐκείνοι με εἶδαν ἡσυχάζοντα, ἔπαυσαν νὰ ῥίπτουν ἐναντίον μου βέλη· ἐκ τοῦ ἤχου ὅμως ἐνόησα ὅτι ὁ ἀριθμὸς των ἤϋξανεν ἀδιακόπως, καὶ, δέκα περίπου πόδας μακρὰν ἀπέναντι τοῦ δεξιοῦ μου αὐτίου, ἤκουσα κρότον, ὡς ἀνθρώπων ἐργαζομένων, ὥραν μίαν καὶ περισσώτερον. Τέλος πάντων, στρέψας ὀλίγον, με δυσκολίαν, τὴν κεφαλὴν μου πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, εἶδα ἀνεγερθέν βῆμα μικρὸν, ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ποδὸς ὕψους, ἱκανὸν νὰ χωρήσῃ τέσσαρας ἐξ αὐτῶν, καὶ πλησίον αὐτοῦ κλίμακα. Ἐπὶ τοῦ βήματος τούτου ἀνέβη εἷς, ὅστις ἐφαίνετο προϋστάμενος τῶν ἄλλων, καὶ ἐδημηγόρησε δημηγορίαν μακράν, ἀποτεινομένην πρὸς ἐμέ, ὡς ἐφαίνετο ἐκ τῶν σχημάτων. Πρὶν ἀρχίσαι, ἐκραύγασε τρίς· *Ἀγγαρὼ Δεχιούλ σάν*· τὰς λέξεις ταύτας τὸ πλῆθος ὅλων τὰς ἐπανελάβε. Τότε πεντήκοντα ἄνδρες ἐπροχώρησαν πρὸς ἐμέ, καὶ ἔκοψαν τὰ σχοινία τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς κεφαλῆς μου, ὥστε ἡδυνήθην νὰ τὴν στρέψω ἐλευθέρως πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ νὰ ἰδῶ τὸν ῥήτορα. Ἦτον οὗτος μέσης ἡλικίας, καὶ ἀναστήματος μεγαλητέρου τῶν τριῶν ἄλλων οἵτινες ἦσαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ βῆμα, καὶ τῶν ὁποίων ὁ νεώτατος ἐκράτει τὰ κράσπεδα τοῦ ῥήτορος, οἱ δὲ λοιποὶ δύο ἔστεκαν ὄρθιοι ἀμφοτέρωθεν αὐτοῦ, ὑποστηρίζοντές τον. Ἐκ τῶν σχημάτων καὶ τῆς ἀπαγγελίας του ἐνόησα ὅτι ἀνεμίγνυνεν ὑποσχέσεις καὶ ἀπειλὰς. Ἀπεκρίθην με συντομίαν, δηλαδὴ με ὀλίγα τινὰ σημεῖα, ἀλλὰ με τρόπον ταπεινόν, ὑψόνων τὴν χεῖρα καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ ἐπικαλούμενος αὐτὸν μάρτυρα ὅτι ἀπέθνησκα τῆς πείνας, καὶ ὅτι πρὸ πολλοῦ δὲν ἔφαγα τίποτε· τοῦτο ἰδὼ, ἐξέφρασα φέρων πολλάκις τοῦ δακτυλὸν μου εἰς τὸ στόμα. Ὁ Οὐργος (οὕτως ὠνόμαζαν, καθὼς ἔμαθα μετὰ ταῦτα, τοὺς μεγιστάνας) μ' ἐνόησε πολὺ καλὰ· κατέβη ἀπὸ τὸ βῆμα, καὶ διέταξε νὰ στήσουν κλίμακας πολλὰς εἰς τὰ πλευρά μου, διὰ τῶν ὁποίων

ἀνέβησαν εὐθὺς ἄνδρες ἑκατὸν καὶ περισσώτεροι, οἵτινες ἤρχισαν νὰ περιπατοῦν πρὸς τὸ στόμα μου, βαρύνοντες καλὰ αἰα πλήρη φαγητῶν. Παρατήρησα ὅτι ἦτον κρέας διαφόρων ζώων, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὰ διακρίνω διὰ τῆς γεύσεως. Ἦσαν ὅμοιοι καὶ μηροὶ ὡς οἱ τῶν προβάτων κατὰ τὸ σχῆμα, καὶ μαγειρευμένοι θαυμασίως, μικρότεροι ὅμως καὶ πτέρυγος ἀκόμη κορυδαλοῦ· ἔφαγα δύο τρεῖς εἰς μίαν βουκιάν με ἐξ ψωμίου. Οἱ δὲ, παριστάμενοι καὶ βλέποντες, ἐθαύμαζαν μεγάλως καὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τε τὸ ἀνάστημά μου καὶ τὴν τεραστίαν μου ὀρεξίν. Μετὰ ταῦτα ἐνεύσα ὅτι ἤθελα νὰ πῶ· καὶ μαντεύσαντες ἀπὸ τὸ φαγητὸν ὅτι ὀλίγον ποτὸν δὲν ἔφθανεν, ὡς λαὸς ὀξύνους καὶ εὐφυῆς, ἐσήκωσαν με πολλὴν ἐπιδειξιότητα ἐν τῶν μεγαλητέρων βασιλείων των, τὸ ἐκύλισαν πρὸς τὴν χεῖρά μου καὶ τὸ ἐτρέπησαν· ἐγὼ δὲ ἔπια ὅλον ἐκεῖνο τὸ κρασίον μονοῖοφρητὰ με μεγίστην μου εὐχαρίστησιν. Μοῦ ἔφεραν καὶ ἄλλο βαρέλιον, τὸ ὅποιον ἔπια ἐπίσης, καὶ πολλὰ νεύματα τοὺς ἑκάμα νὰ μοῦ μετακομίσουν καὶ ἄλλα τινὰ βαρέλια.

Ἀφοῦ με εἶδαν νὰ κάμνω ὅλα ταῦτα τὰ θαύματα, ἀφῆκαν κραυγὰς χαρᾶς, καὶ ἤρχισαν νὰ χορεύουν, ἐπαναλαμβάνοντες πολλάκις ὡς καὶ πρότερον· *Χεκιούλ Δεχιούλ*. Ὀλίγον ὕστερον, ἤκουσα εὐφημίαν γενικὴν καὶ συχνὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐξῆς λέξεων· *Πεπλόμ Σελάν*· καὶ εἶδα λαὸν πολλὸν εἰς τὴν δεξιάν πλευράν μου, ἀπολύοντα τόσον τὰ σχοινία, ὥστε ἠμπόρεσα νὰ γυρίσω, καὶ ἀκόμη νὰ κατοικήσω. Εἰς τὴν τελευταίαν μου ταύτην πράξιν, ἐκπλητῆς μεγάλη κατέλαβε τὸν λαόν, ὅστις, βλέπων με ἐτοιμαζόμενον, καὶ ἐννοήσας τὸν σκοπὸν μου, παρεμέρησεν εὐθὺς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, ἀποφεύγων τὸν κατακλυσμὸν. Ὀλίγον πρότερον, μοῦ εἶχαν τρίψει εὐνοϊκῶς τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας με ἀλοιφὴν εὐώδη, ἣτις ἐντὸς ὀλίγου με ἰάτρευσε ἀπὸ τὸ κέντημα τῶν βελῶν. Ὅλα ταῦτα, καὶ ὁ χορτασθεὶς μου στόμαχος, με διέθεσαν πρὸς τὸν ὕπνον, καὶ ἐκοιμήθην ὅκτω περίπου ὥρας χωρὶς νὰ ἐξυπνήσω, διότι οἱ ἰατροὶ, κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος, εἶχαν ῥίψει εἰς τὸ κρασίον ναρκωτικά.

Ἐνῷ ἐκοιμώμην, ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Αἰλλιπούτ (οὕτως ὠνόμαζον τὸ Κράτος ἐκεῖνο) διέταξε νὰ με φέρουν ἐνώπιόν του. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ φανῇ ἴσως τολμηρὰ καὶ ἐπικίνδυνος, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι, εἰς παρομοίαν περίστασιν, κάνεις τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης δὲν θὰ εἶχε τοιοῦτο θάρρος· μαλαπαῦτα, κατὰ τὴν ιδεάν μου, τὸ σχέδιον τοῦτο ἦτον καὶ φρόνιμον καὶ γενναῖον συγχρόνως, διότι, ἂν οἱ λαοὶ ἐκείνοι ἐπεχείρουν νὰ με φονεύσουν με τὰς λόγχας ἢ με τὰ βέλη των ἐνῷ ἐκοιμώμην, θὰ ἐξῆπουν βέβαια εἰς τὸ πρῶτον τοῦ πόνου αἰσθημα, καὶ ὁ θυμὸς μου θὰ ἐδιπλασίαζε τὰς δυνάμεις μου, εἰς τρόπον ὥστε θὰ ἔκοπτα τὰ λοιπὰ σχοινία, καὶ τότε ὁ ὀλεθρος αὐτῶν θὰ ἦτον βέβαιος.

Συνήθροισαν λοιπὸν ταχέως πέντε χιλιάδας ζυλοργῶν καὶ μηχανικῶν, οἵτινες ἤρχισαν νὰ κατασκευάζουν ἅμαξαν τριῶν δακτύλων ὕψους, μήκους ἐπτά ποδῶν, πλάτους τεσσάρων, με εἰκοσιδύω τροχοὺς. Ὁταν ἐτελείωσε, τὴν ἔφεραν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἤμην· ἡ μεγάλη δυσκολία ὅμως ἦτον πῶς νὰ με σηκώσουν, καὶ νὰ με θέσουν εἰς τὴν ἅμαξαν. Μετεχειρίσθησαν πρὸς τοῦτο ὀγδοήκοντα πασσάλους, δύο ποδῶν ὕψους

ἐκαστον· καὶ σχοινία δυνατώτατα, χονδρὰ ὡς σπά-
γοι, προσηρμόσθησαν διὰ πολλῶν ἀγκιστρῶν εἰς τὰ
δέματα μὲ τὰ ὅποια οἱ μηχανικοὶ ἐπερίζωσαν τὸν
λαιμόν μου, τὰς χεῖράς μου, τὰ σκέλη μου, καὶ ὅλον
μου τὸ σῶμα. Ἐννεακόσιοι δὲ ἄνδρες, οἱ εὐρωστότεροι
τῶν ἄλλων, ἤρχισαν νὰ σηκόνουν τὰ σχοινία διὰ πολ-
λῶν καρελῶν προσαρμωσθέντων εἰς τοὺς πασσάλους·
καὶ οὕτως, εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ὥρων,
ἀνυψώθη, ἐτοποθετήθη, καὶ ἐδέθη εἰς τὴν μηχανή-
ν. Ὅλα ταῦτα τὰ ἔμαθα ἔπειτα, διότι, ἐνῶ ἐγί-
νοντο, ἤμην βυθισμένος εἰς ὕπνον βαθύτατον. Χίλιοι
πεντακόσιοι ἵπποι, οἱ μεγαλύτεροι τῶν αὐτοκρατορι-
κῶν σταύλων, ὑψηλοὶ τέσσαρας καὶ ἥμισυ περίπου
δακτύλους, ἐξεύχθησαν εἰς τὴν ἄμαξαν, καὶ μ' ἐσυ-
ραν πρὸς τὴν πρωτεύουσαν, ἀπέχουσαν χίλια περίπου
ἐδικὰ μου βήματα.

Ἐταξειδεύαμεν ἤδη τέσσαρας ὥρας, ὅταν συμβάν
τι γελοῖον μ' ἐξύπνισεν αἰφνιδίως. Οἱ
ἡνίοχοι εἶχαν σταθῇ ὀλίγον κατὶ νὰ
διορθώσουν, καὶ τότε δύο τρεῖς τῶν κα-
τοίκων, περιεργίᾳ φερόμενοι, ἠθέλησαν νὰ
κυττάξουν ἐκ τοῦ πλησίον τὸ πρόσωπόν
μου κοιμωμένου· ἐπλησίασαν λοιπὸν ἡτυ-
χα, καὶ εἷς ἐξ αὐτῶν, λοχαγὸς τῆς αὐτο-
κρατορικῆς φρουρᾶς, ἔμβασεν ἀρκετὰ τὴν
λόγχην του εἰς τὸν ἀριστερὸν μυκτῆρά μου·
τοῦτο ἐγαργάλισε τὴν μύτην μου, μ' ἐξύ-
πνισε, καὶ μ' ἔκαμε νὰ παρμισθῶ τρεῖς.
Ἐπεριπατήσαμεν πολλὴ τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
καὶ τὴν νύκτα ἐσταθμεύσαμεν μὲ πεντακο-
σίους φρουροὺς, τοὺς μὲν φέροντας φα-
νάρια μεγάλα, τοὺς δὲ τόξα καὶ βέλη,
ἐτοίμους νὰ τοξεύσουν κατ' ἐμοῦ ἂν ἔκαμνα
τὸ παραμικρὸν κίνημα. Τὴν ἐπαύριον, ἀ-
νατείλαντος τοῦ ἡλίου, ἠκολουθήσαμεν τὸν
δρόμον μας, καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν
ἐφθάσαμεν ἑκατὸν βήματα μακρὰν τῶν
πυλῶν τῆς πόλεως. Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ὅλη
ἡ αὐλή του ἐξῆλθαν νὰ μᾶς ἰδοῦν· ἀλλ' οἱ
μεγιστάνες τοῦ βασιλείου κατ' οὐδένα τρό-
πον δὲν συγκατετέθησαν νὰ ῥιψοκινδυνεύσῃ
ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀναβαίνουσα ἐπὶ τοῦ
σώματός μου, καθὼς ἄλλοι πολλοὶ τολ-
μήσαντες ἀνέβησαν.

Εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐστάθῃ ἡ ἄμαξα,
ἦτον ναὸς ἀρχαῖος, ὁ μεγαλύτερος τοῦ
βασιλείου, ὅστις, μινυθεῖς ὀλίγα ἔτη
πρότερον ἀπὸ μαιφονίαν, ἔθεωρεῖτο, κατὰ
τὴν πρόληψιν τῶν λαῶν ἐκείνων, ὡς βέβηλος, καὶ διὰ
τοῦτο τὸν μετεχειρίζοντο εἰς διαφόρους ἄλλας χρήσεις.
Ἀπεφασίσθη λοιπὸν νὰ καταλύσῃ εἰς τὸ εὐρύχωρον
ἐκεῖνο οἰκοδόμημα. Ἡ πρὸς βορρᾶν μεγάλη πύλη ἦτον
τέσσαρας πόδας ὑψηλὴ, καὶ πλατεῖα σχεδὸν δύο·
ἐκατέρωθεν δὲ τῆς πύλης ἦσαν δύο παράθυρα μικρὰ,
ἐξ δακτύλους ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους. Εἰς τὸ ἀριστε-
ρὸν λοιπὸν παράθυρον οἱ σιδηρουργοὶ τοῦ βασιλείου
ἔδεσαν ἐνενήκοντα καὶ μίαν ἀλύσεις, ὁμοίας μὲ τὰς
τοῦ ὥρολογίου εὐρωπαϊκᾶς κυρίας, καὶ τόσον σχεδὸν
πλατείας· τὰς ἀλύσεις ταύτας, ἀπὸ τὴν ἄλλην ἄκρην,
ἔδεσαν εἰς τὸ ἀριστερὸν σκέλος μου μὲ κλειθρὰ κρε-

μαστὰ τριάνκοντα βξ. Ἀπέναντι τοῦ ναοῦ τούτου, εἰς
τὸ ἄλλο μέρος τῆς λεωφόρου, καὶ εἰκοσι βήματα μα-
κρὰν, ἦτον πύργος ὑψηλὸς πέντε τοῦλάχιστον πόδας·
ἐκεῖ ἔμελλε ν' ἀναβῇ ὁ βασιλεὺς μὲ πολλοὺς τῶν μεγα-
στάνων τῆς αὐλῆς του, ὥστε νὰ μὲ βλέπουν ἐν ἀνέσει.
Οἱ συρρέουσάντες νὰ μὲ ἰδοῦν κάτοικοι τῆς πόλεως ἦ-
σαν ἐπέκεινα τῶν ἑκατὸν χιλιάδων· καὶ, μὲ ὅλην τὴν
φυλάττουσάν με φρουράν, νομίζω ὅτι τοῦλάχιστον δέ-
κα χιλιάδες θ' ἀνέβαιναν διαδοχικῶς διὰ κλιμάκων
εἰς τὸ σῶμά μου, ἂν δὲν ἐδημοσιεύετο ἀπόφασις
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπαγορεύουσα τοῦτο
ὑπὸ ποινὰς αὐστηράς. Ἀπερίγραπτος εἶναι ὁ θόρυβος
καὶ ἡ ἀπορία τοῦ λαοῦ, ὅταν μὲ εἶδεν ὄρθιον καὶ περι-
πατοῦντα· διότι αἱ ἀλύσεις τοῦ ἀριστεροῦ μου ποδὸς
ἦσαν ἐξ περίπου ποδῶν μήκους, ὥστε εἶχα τὴν ἐλευ-
θερίαν νὰ περιπατῶ δώδεκα πόδας. (Ἀκολουθεῖ.)

ΚΕΣΚ.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

Ἡ Ἐλισάβετ, θυγάτηρ Ἐρρίκου τοῦ Η' καὶ τῆς δυσ-
χοῦς Ἄννης Βολέυνης, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1533, ἀνέβη
εἰς τὸν θρόνον τὸ 1558, εἰκοσιπενταετῆς τὴν ἡλικίαν,
καὶ ἀπεβίωσε τὸ 1602, τὸ ἑβδομηκοστὸν αἶγους α-
έτος, καὶ βασιλεύσασα τεσσαράκοντα πέντε ἔτη.

Ἡ περιώνυμος αὕτη γυνὴ διετέλεσε μέγα μέρος τῆς
ζωῆς της εἰς τὴν ἐξοχήν καὶ τὴν μοναξίαν, ἀφιερω-